

Öğretmenlerin Çocuk Sevme Düzeylerin Sportif Aktivite ve Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi

Emirhan Kan¹

Muhammet Talha Han²

Erdoğan Tozoğlu³

Özet

Bu çalışmada; Milli Eğitime bağlı devlet okullarında görev yapmakta olan öğretmenlerin çocuk sevme düzeylerin sportif aktivite ve farklı değişkenler açısından incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmaya 39,44 yaş ortalamasında olan 536 öğretmen gönüllü katılmıştır. Barnett ve Sinsini (1990) tarafından geliştirilen Türkçe'ye uyarlaması Duyan & Gelbal (2008) tarafından yapılan çocuk sevme ölçeği kullanılmıştır. Çocuk sevme düzeyinde değişkenler arasındaki farklılaşmayı ve ilişkiyi belirlemek için sürekli değişkenler için "Pearson korelasyon" analizi ile süreksiz değişkenler için "Bağımsız Örneklem T-testi" ve "Tek Yönlü Varyans Analizi" parametrik testler uygulanmıştır. Elde edilen sonuçlar, $p < 0.050$ anlamlılık düzeyi temelinde değerlendirilmiştir. Yapılan Analizler sonucunda, cinsiyet, kadro durumu ve sportif aktivite yapma değişkenleri arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Ayrıca Öğretmenlerin yaşları ile çocuk sevme düzeyleri arasında ilişki olduğu bulunmuştur. Çocuk sevme düzeylerinde kadınların, ücretli öğretmenlerin ve sportif aktivite yapan öğretmenlerin lehine sonuçlar bulunmuştur. Yaş ile çocuk sevme düzeyi arasında negatif yönde ilişki olduğu dikkat çeken sonuç olarak ortaya çıkmıştır. Sportif aktivite yapanların çocuk sevme düzeylerinin yüksek olması, sportif aktivitenin öğretmenler üzerindeki olumlu katkısını vurgulamaktadır. Bu nedenle öğretmenlere sportif aktivite ve benzer sosyal aktiviteler yaptırılması için olanaklar sağlanması önerilmektedir.

1 Atatürk Üniversitesi/ERZURUM emirhankan@atauni.edu.tr ORCID:0000-0001-5569-7624

2 Karabük Üniversitesi/KARABÜK muhammetalhahan@gmail.com.
ORCID: 0000-0003-4760-3485

3 Atatürk Üniversitesi/ERZURUM erdogan.tozoglu@atauni.edu.tr
ORCID:0000-0001-7547-249X

1. GİRİŞ

Günümüz dünyasında çocukların sağlıklı bir şekilde büyümeleri ve gelişmeleri her zamankinden daha fazla önem taşımaktadır. Sağlıklı yaşam biçimleri, iyi beslenme alışkanlıkları ve fiziksel aktivite, çocukların yaşamlarını şekillendiren temel unsurlardan biridir. Ancak, çocukların sporu sevmeleri, onları aktif bir yaşam tarzına teşvik etmenin anahtarlarından biridir. Çocuk sevgisi, her ebeveynin ve bakıcının içgüdüsel olarak sahip olduğu bir duygu olsa da bu sevginin çocukların spor yapma alışkanlıklarını nasıl etkilediği sıklıkla göz ardı edilmektedir. Çocuklar, aileleri ve yetişkinler tarafından sevildiklerini ve desteklendiklerini hissettiklerinde, kendilerine olan güvenleri artar. Bu güven duygusu, spor yapma isteği ve motivasyonunu artırarak çocukların aktif kalmalarına yardımcı olabilir.

Ancak, çocuk sevgisi sadece çocukların spor yapma isteğini artırmakla kalmaz, aynı zamanda spor deneyimlerini daha olumlu ve keyifli hale getirir. Ebeveynler ve yetişkinler, çocuklarını spor etkinliklerine katılmaları için teşvik ederken, onların ilgi ve yeteneklerine saygı duymalıdır. Çocuklar, sporu sadece fiziksel sağlık için değil, aynı zamanda arkadaşlık kurma, liderlik becerilerini geliştirme ve stresle başa çıkma gibi sosyal ve duygusal faydalar için bir fırsat olarak görmelidirler. Çünkü çocuklarımızın sağlığı, mutluluğu ve başarısı, onlara sevgi dolu bir ortam sunarak ve sporun gücünü kullanarak şekillendirilebilir. Özellikle çocuklar taklit yetenekleri iyi olan canlılardır. Gördükleri ve hissettiklerini anında yanıştan bir canlı olan çocuk için izlediği gördüğü her şey birçok anlam taşıyabilmektedir. Anne, baba, öğretmen ya da TV kanallarında izlediği bir kahramanla empati kurarak ona benzemeye çalışır ve onu izleyerek diğer bütün çevreden daha fazla etkilenirler. (Alaeddinoglu & Kishalı, 2022)

Sevginin davranışa yansması birçok şekilde ifade edilebilir. Bu ifadeler, gülümsemek, fiziksel temas kurmak, iletişim kurmak, öpücükler, güzel sözler kullanmak, birlikte zaman geçirmek ve bir kişiyi öncelikli tutmak gibi davranış biçimlerini içerir (Ercan, 2014). Fromm'a (1994) göre, sevgi, kendini tanıyan, pozitif bir kişilik geliştiren, bilgi sahibi olan, yaratıcı ve üretken bir olgunluğa erişen bireyler tarafından bütünlük ve bireyselliklerini koruyarak gerçekleştirilen bir kavramdır (Fromm, 1994).

Çocuk Hakları Sözleşmesi, çocuğun bütünsel kişisel gelişimi için sevgi ve anlayışın gerekliliğini vurgulamaktadır. Bu belge, çocuğun kişisel gelişimi ve iyi olma hakkının temel bir parçası olarak sevgi ve anlayışın ne kadar önemli olduğunu özellikle vurgular (Hockenberry & Wilson, 2013). Çocukların sevgiye olan ihtiyacı, ruhsal ve bedensel sağlıkları üzerinde önemli bir etkiye sahiptir (Öz, 1997). Araştırmalar, çocuklara sevgi ve değer

gösterilen ortamlarda disiplin sorunlarının azaldığını, ancak çocukların duygu ve düşüncelerinin ihmal edildiği ortamlarda disiplin sorunlarının arttığını göstermektedir (Ergün & Özdaş, 1999). Dolayısıyla, çocuk sevgisi, çocukların olumlu duygular, düşünceler, davranışlar ve tutumlar geliştirmelerine yardımcı olur (Ercan, 2014). Ayrıca, Türk toplumunun çocuklara sevgi ve değer verdiği, bu kültürel bir olgu olarak uzun süredir vurgulandığı bilinmektedir (Gelbal & Duyan, 2008; Erdem & Duyan, 2011).

Sevgi, eğitimin temel taşlarından biridir. Sevgisiz bir ortamda eğitim vermek, özellikle çocuklar için zorlayıcı olabilir. Sevgi, eğitimin bazen zorlayıcı yönlerini daha anlayışlı ve keyifli bir deneyime dönüştürebilir, bu da karşılıklı bir etkileşim gerektirir. Çocuklar, eğitim aldıkları kişinin kendilerini sevdiğini hissettiğinde, bu sevgiyi karşılıklı olarak yansıtma eğilimindedirler. Bu karşılıklı sevgi, eğitimde daha fazla verimliliğe yol açar ve nitelikli bir çocuk-öğretmen ilişkisi oluşturur (Kabaklı Çimen, 2015). Çocuklara karşı sevgi eksikliği yaşayan veya onlarla zaman geçirmekten keyif almayan birinin öğretmenlik yeterliliğine sahip olduğunu düşünmek mantıklı değildir. Bir öğretmen, çocukları sevdiğini hissettiğinde, bu olumlu duygu öğrencilere derslerini daha etkili bir şekilde aktarmasına yardımcı olabilir. Ancak çocuklara olan sevgiyi kaybeden bir öğretmenin, öğrencilerini başarıyla eğitime konusundaki başarısı büyük ölçüde olumsuz etkilenecektir (Ercan, 2014; Özbey vd., 2014).

2. YÖNTEM

2.1. Araştırma Modeli

Çalışmada, en az iki değişken arasındaki ilişkiyi belirlemeyi hedefleyen bir ilişkiyel tarama modeli kullanılmıştır. Bu model, değişkenlerin birlikte nasıl değiştiğini ve varsa bu değişimin ne şekilde gerçekleştiğini incelemeye odaklanır.

2.2. Evren ve Örneklem

Araştırmanın evreni, 2022-2023 öğretim yılında Erzurum ilinde Milli eğitime bağlı devlet okullarında görev yapmakta olan öğretmenlerdir. Gönüllü katılım esas alınan bu çalışmada, örneklem seçiminde uygun örneklem yöntemi tercih edilmiştir. Uygun örneklem yöntemi, zaman, iş gücü ve maliyet gibi bazı zorluklar nedeniyle örneklem kolayca ulaşılabilir ve uygulanabilir birimlerden seçilmesini öngörür. Bu bağlamda, araştırmanın örneklemine, çalışmaya gönüllü olarak katılan toplam 536 katılımcıdan oluşan, bunların 288'inin kadın ve 248'inin erkek olduğu bir grup oluşturmaktadır.

2.3. Veri Toplama Araçları

Araştırmada veri elde etmek için iki bölümden oluşan anket formu kullanılmış olup; birinci bölümde *Kişisel Bilgi Formu*, ikinci bölümde *Çocuk Sevme Ölçeği* yer almaktadır.

Kişisel Bilgi Formu: Katılımcıların demografik özelliklerini tespit etmek üzere araştırmacılar tarafından hazırlanan 13 maddelik formdur.

Çocuk Sevme Ölçeği: Barnett ve Sinsini (1990) tarafından geliştirilen Barnett Çocuk Sevme Ölçeği, bireylerin çocuklara karşı sergiledikleri davranışları incelemek için kullanılan bir değerlendirme aracıdır. Türkçe'ye uyarlaması Duyan & Gelbal (2008) tarafından yapılan ölçekte çocukları sevmeyi değerlendirmek amacıyla kullanılan maddeler arasından dört tanesi olumsuz anlamlar içermekte olup, bu olumsuz ifadeler de olumlu sonuçları belirlemek için kullanılmaktadır. Pozitif ifadelerin değerlendirilmesinde "Tamamen katılıyorum" yanıtı "7" puanıyla değerlendirilirken, "Hiç katılmıyorum" yanıtı ise "1" puanıyla değerlendirilir. Aynı şekilde, olumsuz ifadelerin değerlendirilmesinde de "Hiç katılmıyorum" yanıtı "7" puanıyla ve "Tamamen katılıyorum" yanıtı "1" puanıyla değerlendirilmektedir. Bu yöntem, çocuklara yönelik tutumları daha hassas bir şekilde incelemek için kullanılan bir araçtır. Ölçekten elde edilen yüksek notlar, bireylerin çocuklarına daha büyük bir sevgi gösterdiklerini; düşük notların ise çocukları sevme düzeyinin daha düşük olduğunu göstermektedir.

2.4. Araştırma Yayın Etiği

Bu çalışmanın etik onamı, Atatürk Üniversitesi Rektörlüğü Spor Bilimleri Fakültesi Dekanlığı Etik Kurulunun 20.02.2023 tarihli oturumunda alınan E-70400699- 050.02.04-2300062070 sayılı, 2023/2 Fakülte Etik Kurulu Kararları ile alınmıştır.

2.5. Çalışmanın Güvenirliği

Çalışmamızda kullanılan ölçeklerin güvenilirlik düzeylerini belirlemek amacı ile iç tutarlılık katsayıları (Cronbach Alfa) hesaplanmıştır, çıkan değerler Tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1. Çocuk Sevme Ölçeği Güvenirlik Analizi

Cronbach's Alpha	Madde Sayısı
,77	14

Salvucci vd. (1997) Cronbach's Alpha için 0,50'den küçük güvenilirliği düşük, 0,50 ile 0,80 arası güvenilirliği orta ve 0.80'den büyük güvenilirliği yüksektir. Çalışmamızda Cronbach's Alpha değeri ,77 olarak çıkmıştır. Çıkan bu değer çalışmamızda ki verilerin güvenilirliğinin orta düzeyde olduğunu göstermektedir.

Verilerin Toplanması

Çalışma etik kurul onayı alındıktan sonra Millî Eğitim Bakanlığına bağlı okullarda görev yapan öğretmenlere çevrimiçi anket uygulaması ile veriler toplanmıştır. Bireylere çalışmanın amacı ve anket formun nasıl doldurulması gerektiği yazılı olarak ifade edilmiştir.

Verilerin Analizi

Veri analizleri SPSS 25.0 programı kullanılarak sonuçlandırılmıştır. Elde edilen veriler SPSS veri tabanına aktarılmış ve geçersiz olan 32 anket değerlendirilmeye alınmamıştır.

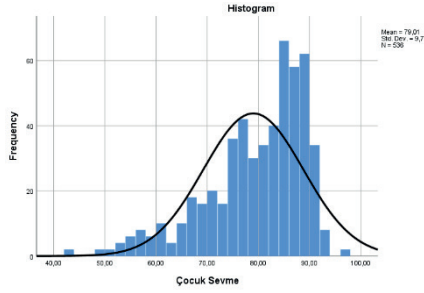
Araştırmacılar, istatistiksel analizlere başlamadan önce, planlanan analizin doğrusallık, sabitlik, homojenlik ve normal dağılım gibi temel varsayımları karşıladığını gösteren istatistiksel bilgileri sunmalıdır. Araştırmacıların daha sonra tercih ettikleri analiz yöntemlerini doğrulamaları gerekmektedir (Tozoğlu & Dursun, 2020).

Tablo 1. Çocuk Sevme Ölçeği Frekans Dağılım Analizi

Çocuk Sevme	
N	536
Mean	79,02
Median	82,00
Mode	85,00
Std. Deviation	9,77
Skewness	-1,057
Kurtosis	,745

Ölçeklere ait tanımlayıcı istatistiklerin yanı sıra basıklık ve çarpıklık değerlerine yer verilmiştir. Çocuk sevme ölçeğinin çarpıklık ile basıklık değerlerinin Büyüköztürk (2012), Tabachnik ve Fidell (2015), George ve Mallery (2010) tarafından ifade edilen sınırlar içerisinde (-1 ile +1; -1,5 ile +1,5; -2,0 ile +2, 0) yer etmiş değerlere sahip olduğu için veri setinin normal dağılım gösterdiği kabul edilmiştir.

Grafik 1. Çocuk Sevme Ölçeği Frekans Dağılım Analizi

Bu veri kümesinin normal dağılım sergilediği göz önünde bulundurularak, sürekli değişkenler için “Pearson korelasyon” analizi ile süreksiz değişkenler için “Bağımsız Örneklem T-testi” ve “Tek Yönlü Varyans Analizi” parametrik testler uygulanmıştır. Elde edilen sonuçlar, $p < 0.050$ anlamlılık düzeyi temelinde değerlendirilmiştir.

3. BULGULAR

Tablo 2. Katılımcıların Demografik Dağılımı

Değişkenler		n	%
Cinsiyet	Erkek	248	46,3
	Kadın	288	53,7
	Toplam	536	100
Medeni Durum	Bekâr	116	21,6
	Evli	420	78,4
Çocuk Sahibi Olma Durumu	Evet	396	73,9
	Hayır	140	26,1
Görev Türü	Kadroolu	498	92,9
	Ücretli	38	7,1
Sportif Aktivite Yapma Durumu	Evet	260	48,5
	Hayır	276	51,5

Çalışma 248 erkek ve 288 kadın öğretmen olmak üzere toplam 536 katılımcı üzerinde yapılmıştır. Öğretmenlerden 116 kişi bekâr ve 420 kişi evli olduklarını, 396 kişi çocuk sahibi olduğunu 140 kişi çocuk sahibi

olmadıklarını belirtmişlerdir. Katılımcılardan 298 kişi kadrolu ve 38 kişi ise ücretli görev yapmaktadır. Katılımcıların sportif aktivite yapma durumları incelendiğinde 260 kişi sportif aktivite yaptığını ifade ederken 276 kişide yapmadıklarını ifade etmişlerdir.

Tablo 3. Katılımcıların yaş, Sahip Oldukları Çocuk Sayısı ve Haftalık Toplam Sportif Aktivite Yapma Süreleri Ortalamaları

Değişken	n	\bar{x}	Ss
Yaş	536	39,44	9,06
Çocuk Sayısı	536	1,50	1,15
Sportif Aktivite Süresi	260	4,28	4,68

Katılımcıların yaş ortalamasının 39,44, sahip oldukları çocuk sayısı ortalamalarının 1,50 ve haftalık sportif aktivite süreleri ortalama 4,28 saat olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 4. Öğretmenlerin Cinsiyet Değişkenine Göre T Testi Sonuçları

Cinsiyet	n	\bar{x}	Ss.	T-Testi	
				t	p
Erkek	248	77,15	10,91	-4,075	,000
Kadın	288	80,61	8,35		

Erkek ve kadın öğretmenlerin çocuk sevme düzeylerini karşılaştırmak amacıyla yapılan t testi analizi sonucunda p,050 anlamlılık düzeyinde cinsiyetler arasında anlamlı farklılık olduğu sonucu ortaya çıkmıştır. Kadın öğretmenlerin çocuk sevme düzeylerinin erkek öğretmenlerden yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 5. Öğretmenlerin Medeni Durum Değişkenine Göre T Testi Sonuçları

Medeni Durum	n	\bar{x}	Ss.	T-Testi	
				t	p
Bekâr	116	78,15	11,16	-1,071	,285
Evli	420	79,25	9,34		

Bekâr ve evli öğretmenlerin çocuk sevme düzeylerini karşılaştırmak amacıyla yapılan t testi analizi sonucunda p,050 anlamlılık düzeyinde bekâr ve evli öğretmenler arasında anlamlı farklılık olmadığı sonucu ortaya çıkmıştır.

Tablo 6. Öğretmenlerin Çocuk Sahibi Olma Durumu Değişkenine Göre T Testi Sonuçları

Çocuk Sahibi Olma Durumu	n	\bar{x}	Ss.	T-Testi	
				t	p
Evet	396	79,35	9,49	1,371	,171
Hayır	140	78,04	10,47		

Çocuk sahibi olan ve olmayan öğretmenlerin çocuk sevme düzeylerini karşılaştırmak amacıyla yapılan t testi analizi sonucunda p,050 anlamlılık düzeyinde çocuk sahibi olma durumlarına göre öğretmenler arasında anlamlı farklılık olmadığı sonucu ortaya çıkmıştır.

Tablo 7. Öğretmenlerin Görev Türü Değişkenine Göre T Testi Sonuçları

Kadro Durumu	n	\bar{x}	Ss.	T-Testi	
				t	p
Kadrolu	498	78,69	9,85	3,552	,001
Ücretli	38	83,26	7,45		

Kadrolu ve ücretli öğretmenlerin çocuk sevme düzeylerini karşılaştırmak amacıyla yapılan t testi analizi sonucunda p,050 anlamlılık düzeyinde, yapmakta oldukları görev türüne göre öğretmenler arasında anlamlı farklılık olduğu sonucu ortaya çıkmıştır. Ücretli olarak görev yapan öğretmenlerin çocuk sevme düzeylerinin kadrolu olarak görev yapan öğretmenlerden yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 8. Öğretmenlerin Sportif Aktivite Yapma Durumlarına Göre T Testi Sonuçları

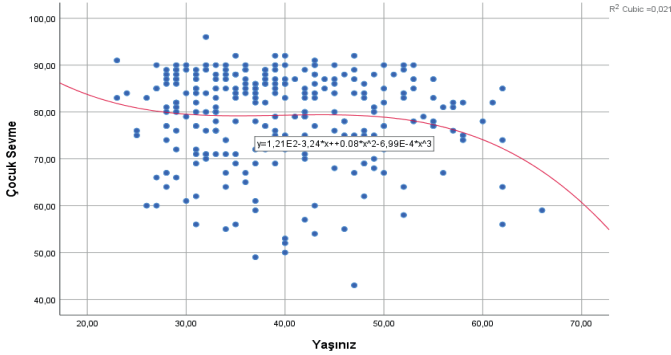
Sportif Aktivite Yapma	n	\bar{x}	Ss.	T-Testi	
				t	p
Evet	260	80,32	9,09	3,042	,002
Hayır	276	77,78	10,22		

Sportif aktivite yapan ve yapmayan öğretmenlerin çocuk sevmeye düzeylerini karşılaştırmak amacıyla yapılan t testi analizi sonucunda p,050 anlamlılık düzeyinde, sportif aktivite yapma durumlarına göre öğretmenler arasında anlamlı farklılık olduğu sonucu ortaya çıkmıştır. Sportif aktivite yapan öğretmenlerin çocuk sevmeye düzeylerinin yapmayan öğretmenlerden yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 9. Yaş ile Çocuk Sevmeye Arasındaki İlişki (Pearson Korelasyon)

		Çocuk Sevmeye
Yaş	r	-,103*
	p	,017
	n	536

Grafik 2. Yaş ile Çocuk Sevmeye Arasındaki İlişki (Pearson Korelasyon)

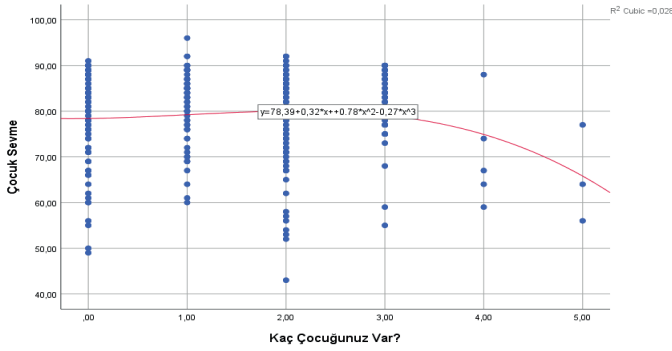

Öğretmenlerin yaşları ile çocuk sevmeye düzeyleri arasındaki ilişkiyi belirlemek için yapılan korelasyon analiz sonucunda $p < 0.050$ anlamlılık düzeyinde öğretmenlerin yaşları ile çocuk sevmeye düzeyleri arasında anlamlı ilişki olduğu tespit edilmiştir. Öğretmenlerin yaşları arttıkça çocuk sevmeye düzeylerinde de pozitif yönde artış olduğu sonucu bulunmuştur.

Tablo 10. Çocuk Sayısı ile Çocuk Sevmeye Arasındaki İlişki (Pearson Korelasyon)

		Çocuk Sevmeye
Çocuk Sayısı	r	-,026
	p	,542
	n	536

Grafik 3. Çocuk Sayısı ile Çocuk Sevme Arasındaki İlişki (Pearson Korelasyon)

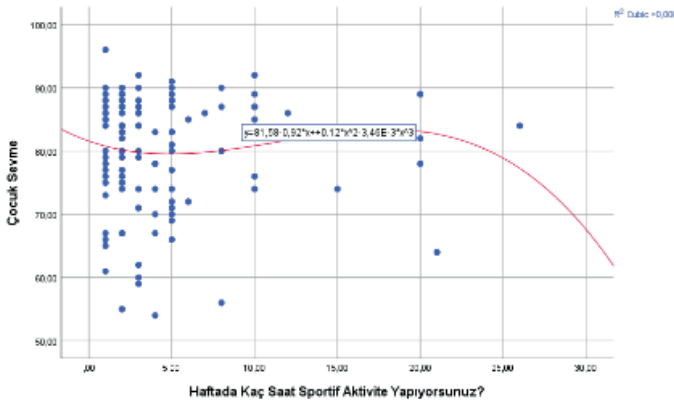

Öğretmenlerin sahip oldukları çocuk sayısı ile çocuk sevme düzeyleri arasındaki ilişkiyi belirlemek için yapılan korelasyon analiz sonucunda $p < ,050$ anlamlılık düzeyinde öğretmenlerin sahip oldukları çocuk sayıları ile çocuk sevme düzeyleri arasında anlamlı ilişki olmadığı tespit edilmiştir.

Tablo 11. Sportif Aktivite Süresi ile Çocuk Sevme Arasındaki İlişki (Pearson Korelasyon)

	Çocuk Sevme	
	r	,030
Sportif Aktivite Süresi	p	,633
	n	260

Grafik 4. Sportif Aktivite Süresi ile Çocuk Sevme Arasındaki İlişki (Pearson Korelasyon)

Öğretmenlerin haftalık toplam sportif aktivite yapma süreleri ile çocuk sevme düzeyleri arasındaki ilişkiyi belirlemek için yapılan korelasyon analiz sonucunda $p < ,050$ anlamlılık düzeyinde öğretmenlerin haftalık toplam sportif aktivite yapma süreleri ile çocuk sevme düzeyleri arasında anlamlı ilişki olmadığı tespit edilmiştir.

4. TARTIŞMA-SONUÇ

Çalışmamızda, erkek ve kadın öğretmenlerin çocuk sevme düzeylerinde cinsiyetler arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Kadın öğretmenlerin çocuk sevme düzeylerinin erkek öğretmenlerden yüksek olduğu sonucu bulunmuştur. Gemiksiz, Tozoğlu ve Dursun yapmış oldukları benzer nitelik taşıyan çalışmalarında, kadın öğretmen adaylarının çocuğa yönelik şiddet duyarlılık düzeyinin erkek öğretmen adaylarından yüksek olduğu saptanmıştır. Bektaş vd. (2015) ise yaptıkları çalışmada kız öğrencilerin çocuk sevme puan ortalaması $86,5 + 13,3$ iken erkek öğrencilerin puan ortalaması $85,7 + 15,3$ olarak saptanmışlardır ve katılımcıların cinsiyete göre puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunamamıştır. Gelbal ve Duyan (2010), cinsiyete göre kadın öğretmenler ile erkek öğretmenlerin çocuk sevme durumu açısından aralarında anlamlı fark bulunmadığı saptamıştır.

Çalışmamızda öğretmenlerin çocuk sevme düzeylerinde bekâr ve evli olan katılımcılar arasında anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Çalışmamızın aksine, Gelbal ve Duyan (2010) ise evli ve bekâr öğretmenler arasındaki çocuk sevme puanlarının evli öğretmenler lehine anlamlı düzeyde farklı olduğunu bulmuşlardır. Türk vd. (2017) evli öğretmenlerin çocuk sevme puanlarının, bekar öğretmenlerin puanlarından yüksek olduğu ve evli öğretmenlerin daha çok çocuk sevdikleri belirlemiş ve aralarındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğunu saptamışlardır.

Katılımcıların çocuk sevme düzeylerinde, çocuk sahibi olan ve olmayan arasında anlamlı farklılık olmadığı sonucu ortaya çıkmıştır. Gelbal ve Duyan (2010) ise çalışmalarında çocuk sahibi olan öğretmenler lehine olmak üzere aralarında fark olduğunu saptamış; ancak, sahip olunan çocuk sayısı ile çocuk sevme durumu arasında bir ilişki olmadığı belirlemiştir. Türk vd. (2017) çocuk sahibi öğretmenlerin çocuk sevme puan ortalamalarının, çocuk sahibi olmayan öğretmenlerin puan ortalamasından yüksek ve aralarındaki fark istatistiksel olarak anlamlı olduğu saptanmıştır. Ayrıca, çocuğu olmayan öğretmenlerin çocuk sevme puan ortalamasının en düşük olduğu iki çocuğu olan öğretmenlerin ise en yüksek puan ortalamasına sahip olduğu belirlemiş olup, farklılığın hangi gruptan kaynaklandığına baktıklarında ise, çocuğu olmayan öğretmenlerin çocuğu olan öğretmenlerden anlamlı bir şekilde

düşük ve aralarındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu bulmuşlardır. Çalışmamızda katılımcıların sahip oldukları çocuk sayısı ile çocuk sevme düzeyleri arasında anlamlı ilişki olmadığı tespit edilmiştir.

Kadrolu ve ücretli öğretmenlerin çocuk sevme düzeylerinde anlamlı farklılık olduğu sonucu ortaya çıkmıştır. Ücretli olarak görev yapan öğretmenlerin çocuk sevme düzeylerinin kadrolu olarak görev yapan öğretmenlerden yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Sportif aktivite yapan ve yapmayan öğretmenlerin çocuk sevme düzeylerini karşılaştırmak amacıyla yapılan analiz sonucunda öğretmenler arasında anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Sportif aktivite yapan öğretmenlerin çocuk sevme düzeylerinin yapmayan öğretmenlerden yüksek olduğu sonucu bulunmuştur.

Katılımcıların yaşları ile çocuk sevme düzeyleri arasındaki ilişkiyi belirlemek için yapılan korelasyon analiz sonucunda yaşları ile çocuk sevme düzeyleri arasında anlamlı ilişki olduğu tespit edilmiştir. Öğretmenlerin yaşları arttıkça çocuk sevme düzeylerinde de pozitif yönde artış olduğu sonucu bulunmuştur. Gelbal ve Duyan (2010) ise yaş durumunu incelediklerinde, 41-45 yaş grubundaki öğretmenlerin çocuk sevme puanlarının en yüksek olduğu, bunları sırasıyla 36-40, 31-35, 46-50,51 ve üzeri, 26-30 yaş gruplarındaki öğretmenlerin izlediği sonucuna varmışlardır. En düşük çocuk sevme puanına sahip olan öğretmenlerin 20-25 yaş grubunda olduğunu tespit etmişleridir. Sonuç olarak öğretmenlerin yaş gruplarına göre çocuk sevme durumları bakımından fark bulunduğu belirlenmiştir. Bu farkın hangi gruplar arasında olduğunu belirlemek amacıyla yaptıkları çoklu karşılaştırmalar sonucunda 20-25 ile 36-40 ve 41-45 grubu arasında 20-25 yaş grubu aleyhine ve 26- 30 ile 36-40 ve 41-45 grubu arasında 26-30 yaş grubu aleyhine olmak üzere çocuk sevme puanları arasında anlamlı düzeyde farklı olduğu sonucuna varmışlardır ($p < 0.05$).

Katılımcıların haftalık toplam sportif aktivite yapma süreleri ile çocuk sevme düzeyleri arasındaki ilişkiyi belirlemek için yapılan korelasyon analiz sonucunda öğretmenlerin haftalık toplam sportif aktivite yapma süreleri ile çocuk sevme düzeyleri arasında anlamlı ilişki olmadığı tespit edilmiştir.

KAYNAKÇA

- Alaeddinoglu, V., & Kishali, N. E., (2022) TRT Kanallarında Yayınlanan izgi Filmlerde Spor gesinin Değerlendirilmesi, *Social Sciences Studies Journal (SSSJournal)*, 5/41, 4157-4173
- Barnett, M. A., & Sinisi, C. S. (1990). The initial validation of a liking of children scale. *Journal of personality assessment*, 55(1-2), 161-167.
- Bektaş, M., Ayar, D., Bektaş, İ., Selekoglu, Y., Kudubeş, A. A., & Altan, S. S. (2015). Hemşirelik ğrencilerinin çocuk sevme durumlarını etkileyen faktörlerin belirlenmesi. *The Journal of Pediatric Research*, 2(1), 37-41.
- imen, L. K. (2016). The relationship between preschool teachers' tendency of liking children and the levels of professional burnout. *Journal of Education and Human Development*, 5(1), 220-239.
- Duyan, V., & Gelbal, S. (2010). Barnett çocuk sevme ölçeği'ni türkçeye uyarlatma çalışması. *Eğitim ve Bilim*, 33(148), 40-48.
- Ercan, R. (2014). ğretmenlerde çocuk sevgisi. *Journal of Turkish Studies*, 9(8).
- Erdem, Y., & Duyan, V. (2011). A Determination Of The Factors That Affect The Level Of Pediatric Nurses' Liking Of Children. *Turkish Journal of Medical Sciences*, 41(2), 295-305.
- Ergün, M., & Özdaş, A. (1999). Okul gözlemi ve uygulama çalışmalarının ğretmen adayları üzerindeki etkisi. *Sosyal Bilimler Dergisi*. Cilt 1, say 3.
- Fromm, E. (2011). *Sevme sanatı* (K. Saatçi, Çev.). İzmir: İlya İzmir Yayınevi
- Gelbal, S., & Duyan, V. (2010). Examination Of Variables Affecting Primary School Teachers'state Of Liking Of Children. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi-Hacettepe University Journal Of Education*, (38).
- Gelbal, S., & Duyan, V. (2010). İlköğretim ğretmenlerinin çocuk sevme durumlarına etki eden değişkenlerin incelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 38(38), 127-137.
- Gemiksiz, M., Tozoğlu, E., & Dursun, M. (2019). Öğretmen Adaylarının ocuğu Yönelik Şiddet Duyarlık Düzeylerinin Farklı Değişkenler Açısından Araştırılması Research on Teacher Candidates'level of Violence Sensitivity Towards Children in Terms Of Different Variables. *The Journal*, 12(66).
- Öz, İ. (1997). *Çocukta uyum ve davranış bozuklukları: çocuk olmak*. Kök yayıncılık.
- Özbey, S., Türkoğlu, D., & Buldur, A. B. (2014). Okul öncesi ğretmenlerinin karakter eğitimi yetkinlik inançlarının öğretmenlerin çocuk sevme düzeyleri ve bazı değişkenler ile ilişkisinin incelenmesi. *Değerler Eğitimi Dergisi*, 12(27), 323-344.
- Salvucci, S., Walter, E., Conley, V., Fink, S., & Saba, M. (1997). Measurement Error Studies at the National Center for Education Statistics.

- Tozoğlu, E., & Dursun, M. (2020). *Spor bilimlerinde bilimsel araştırma süreci*, (Ed. Gökmen, Ö.) Spor & Bilim, Efe Akademi Yayınevi. İstanbul. S, 7, 23.
- Türk, R., Kardeş Özdemir, F. U. N. D. A., & Kerimoğlu Yıldız, G. (2017). Öğretmenlerin çocuk sevme durumlarının belirlenmesi: Kars örneği. *İzmir Dr. Behçet Uz Çocuk Hastanesi Dergisi*, 7(1), 45-52.
- Wong, D. L., Hockenberry, M. J., & Wilson, D. (2003). *Wong's nursing care of infants and children*. Mosby/Elsevier.